

ПОЗДРАВ ДО МАМА

Ей ти, ветре, запрепускал из полетата
и засвирил в заснежените гори,
слез при мойто малко, бедно село
и край малката къщурка ти поспри!

Там почукай на мъничкото прозорче
и на мойта бедна майка пошепни,
че съм жив и здрав, далеч в чужбина —
да не мисли със разплакани очи.

Разкажи ѝ: — всяка вечер я сънувам
как ме среща със протегнати ръце —
още топлят думите ѝ тихи, нежни,
умореното, несретното сърце...

И кажи ѝ: — щом закука кукувица
и разцъфнат първите цветя, —
опустяла пребогатата печалба, —
ще се върна радостен, щаслив дома!

Росина Бонева

БОЛНАТА ДРУГАРКА

В стаята на четвърто отделение цареше голямо оживление. Но като влезе ученичката Пенка всичко се промени. Всички я заобиколиха, запитаха и изведнаж станаха сериозни и загрижени. Децата се натрупаха около Пенка.

— Ти ще кажеш, Пенке!... Теб най-много обича учителката. Отначало Пенка отказа, но после се съгласи.

— Добре, — отговори тя и седна на своето място. Влезе учителката.

— Добро утро, деца! Кой отсъства?
Пенка стана.

— Госпожице, ... — каза тя тихо.

— Какво има, Пенке, — запита я с мекия си глас учителката.

— Госпожице, — почна несигурно Пенка, — нашата другарка Николинка Пейчева е болна и няма да дойде на училище. Госпожице, вие знаете, че майката на Николинка е вдовица и много бедна. Няма пари да повика лекар, нито пък за лекарства. Ние цялото отделение ви молим, да ни пуснете да отидем да поискаме пари от родителите си. Ние искаме да спасим нашата другарка.